

# **zondag 16 augustus 2026, 10:00 uur**

Sela - Een toekomst vol van hoop

Liedboek 632

1 Samuel 25: 14 - 42

Liedboek 172

DNP Psalm 103: 1, 5, 7

Liedboek 939

## **Sela - Een toekomst vol van hoop**

In de nacht van strijd en zorgen  
kijken wij naar U omhoog,  
biddend om een nieuwe morgen,  
om een toekomst vol van hoop.

Ook al zijn er duizend vragen,  
al begrijpen wij U niet,  
U blijft ons met liefde dragen,  
U die alles overziet.

U geeft een toekomst vol van hoop;  
dat heeft U aan ons beloofd.  
Niemand anders, U alleen,  
leidt ons door dit leven heen.

U heeft ons geluk voor ogen.  
Jezus heeft het ons gebracht.  
Mens, als wij, voor ons gebroken  
in de allerzwartste nacht.

U geeft een toekomst vol van hoop;  
dat heeft U aan ons beloofd.  
Niemand anders, U alleen,  
leidt ons door dit leven heen.

U bent God, de Allerhoogste,  
God van onbegrensde macht.  
Wij geloven en wij hopen  
op het einde van de nacht.

U geeft een toekomst vol van hoop;  
dat heeft U aan ons beloofd.  
Niemand anders, U alleen,  
leidt ons door dit leven heen.  
U geeft een toekomst vol van hoop;  
dat heeft U aan ons beloofd.  
Niemand anders, U alleen,  
leidt ons door dit leven heen.

## **Liedboek 632**

Dit is de dag die de Heer heeft  
gemaakt en gegeven.  
Laat ons Hem loven en danken,  
verheugd dat wij leven.  
Diep in de nacht  
heeft Hij verlossing gebracht,  
heeft Hij ons licht aangeheven.

Waren wij dood door de zonde,  
verminkt en verloren,  
doven van harte, verhard om  
zijn woord niet te horen,  
Hij is zo groot,  
Hij overmande de dood.  
Wij zijn in Jezus herboren.

Nu zend uw Geest, als een vuur,  
als een stem in ons midden.  
Dat wij van harte elkander  
verstaan en beminnen  
en zo voortaan  
eren uw heilige naam  
en U in waarheid aanbidden.

## **1 Samuel 25: 14 - 42**

<sup>14</sup> Intussen was Nabals vrouw Abigaïl door een van de knechten op de hoogte gesteld. 'David heeft uit de woestijn boden gestuurd om onze heer met een zegenwens te groeten,' zei hij, 'maar die is tegen hen uitgevaren. <sup>15</sup> En dat terwijl David en zijn mannen ons juist zo goed behandeld hebben: ze hebben ons niet lastiggevalen en al die tijd dat we in hun buurt rondtrokken om de schapen te weiden is ons niets ontvreemd. <sup>16</sup> Ze zijn juist dag en nacht als een muur om ons heen geweest, al die tijd dat we in hun buurt onze kudde hoedden. <sup>17</sup> U moet er iets op verzinnen, want onze heer heeft zichzelf en ons allemaal in het ongeluk gestort. Maar die onheilstichter weigert naar ons te luisteren.' <sup>18</sup> Haastig liet Abigaïl tweehonderd broden, twee zakken wijn, gedroogd vlees van vijf schapen, vijf schepel geroosterd graan, honderd plakken rozijnen en tweehonderd plakken gedroogde vijgen op

ezels laden <sup>19</sup> en ging zonder met haar man te overleggen op weg. ‘Rijden jullie voor me uit,’ beval ze haar knechten, ‘ik kom achter jullie aan.’

<sup>20</sup> Abigaïl reed op haar ezel door de kloof, terwijl David en zijn mannen van de andere kant optrokken. Omdat ze door de bergwand aan het zicht onttrokken was, werd David door haar komst verrast. <sup>21</sup> Hij had net nog gezegd: ‘Wat denkt die vent wel? Heb ik daarom al die tijd zijn bezittingen beschermd? Ik had het net zo goed kunnen laten! Nog niet één schaap is hij kwijt, en wat krijg ik? Stank voor dank!’ <sup>22</sup> God mag met me doen wat Hij wil als ik morgenvroeg van zijn familie ook maar iemand van het mannelijk geslacht in leven heb gelaten!’ <sup>23-24</sup> Zodra Abigaïl David zag, sprong ze van haar ezel af. Ze viel voor zijn voeten op haar knieën, boog diep voorover en zei: ‘Mij treft alle schuld, mijn heer. Sta me toe het woord tot u te richten en luister naar wat uw dienares te zeggen heeft. <sup>25</sup> Schenk alstublieft geen aandacht aan die domme praatjesmaker van een Nabal. Hij is een onbenul, zoals zijn naam al zegt. Maar ik had natuurlijk uw boden moeten zien! <sup>26</sup> Zo waar de HEER leeft, mijn heer, en zo waar u zelf leeft, de HEER heeft u ervan weerhouden om het recht in eigen hand te nemen en bloedschuld op u te laden. Maar ik hoop dat het al uw vijanden en tegenstanders zal vergaan zoals Nabal. <sup>27</sup> Aanvaard de geschenken die ik voor u heb meegebracht, mijn heer; ze zijn bestemd voor de mannen die u op uw tochten vergezellen. <sup>28</sup> Vergeef me alstublieft dat ik heb gefaald. Ik weet zeker dat de HEER uw huis zal laten voortbestaan, u trekt immers voor de HEER ten strijde. Er mag bij u dus uw leven lang geen spoor van kwaad te vinden zijn. <sup>29</sup> Mocht iemand het wagen om u te achtervolgen en u naar het leven te staan, dan zal uw leven veilig zijn, als een steentje geborgen in

de buidel waarin de HEER, uw God, de mensenlevens bewaart, maar het leven van uw vijanden zal worden weggeslingerd. <sup>30</sup> Wanneer de HEER al zijn goede beloften aan u inlost en u aanstelt tot vorst van Israël, <sup>31</sup> zult u niet gehinderd worden doordat u uw geweten hebt belast door het recht in eigen hand te nemen en onschuldig bloed te vergieten. Wanneer het eenmaal zover is, mijn heer, vergeet uw dienaars dan niet.’ <sup>32</sup> David antwoordde: ‘Ik dank de HEER, de God van Israël, dat Hij u vandaag op mijn weg heeft gestuurd. <sup>33</sup> En u dank ik voor uw verstandig optreden van zojuist, waarmee u hebt voorkomen dat ik het recht in eigen hand nam en me schuldig zou maken aan moord. <sup>34</sup> Maar zo waar de HEER leeft, de God van Israël, die me ervan heeft weerhouden om u kwaad te doen, als u niet zo snel naar me toe was gekomen, was er van Nabals familie morgenvroeg niemand van het mannelijk geslacht meer in leven geweest!’ <sup>35</sup> En hij aanvaardde haar geschenken met de woorden: ‘Ga gerust naar huis; ik heb uw woorden aangehoord en uw verontschuldiging aanvaard.’

<sup>36</sup> Bij haar thuiskomst zag Abigaïl dat Nabal een feestmaal had aangericht, het leek wel een koningsmaal. Hij had zeer veel gedronken en was in een uitgelaten stemming, daarom repte ze die avond met geen woord van het gebeurde. <sup>37</sup> De volgende ochtend, toen Nabal zijn roes had uitgeslapen, vertelde ze hem wat ze had gedaan. Zijn hart bleef stilstaan in zijn borst, en hij zakte roerloos in elkaar. <sup>38</sup> Tien dagen later trof de HEER Nabal zo zwaar dat hij bezweek.

<sup>39</sup> Toen David hoorde dat Nabal dood was, zei hij: ‘Geprezen zij de HEER; Hij heeft het voor mij opgenomen tegen Nabal, die me zo beledigd heeft. Op die manier heeft Hij mij ervan weerhouden iets verkeerd te doen en heeft Hij toch Nabal zijn

verdiende loon gegeven.’ Daarop stuurde hij boden naar Abigaïl om haar ten huwelijk te vragen. <sup>40</sup> In Karmel aangekomen zeiden Davids dienaren tegen Abigaïl: ‘David heeft ons gestuurd om u te vragen zijn vrouw te worden.’ <sup>41</sup> Abigaïl knielde neer, boog diep voorover en zei: ‘Ik ben uw dienaress. Ik ben bereid de slavin te zijn die de voeten wast van de dienaren van mijn heer.’ <sup>42</sup> Snel maakte ze zich klaar om te vertrekken. Toen reed ze op haar ezel, met vijf slavinnen in haar gevolg, achter de boden van David aan en werd zijn vrouw.

## **Liedboek 172**

Een rijke man, een man van niets,  
die Nabal heet, dat zegt wel iets...  
speelt als een ruwe Kalebiet  
de rol van heerser in dit lied.

Zijn vrouw, dat is Abigaïl,  
doet God zij dank haar eigen wil.  
Gezegend met gezond verstand  
speelt zij de rol van een gezant

Ik heb, denkt Nabal zelfvoldaan,  
mijn schaapjes op het droge staan.  
Dat ga ik vieren met een feest:  
nooit is de winst zo hoog geweest

Als David Nabal weten laat  
dat hij diens feest niet overslaat,  
doet Nabal net of hij niet weet  
wat David voor zijn have deed.

Dit valt bij David nogal slecht,  
want hij staat in en op zijn recht.  
Zijn mannen stonden zij aan zij  
het volk en vee van Nabal bij.

Maar Nabal is een profiteur.  
Hij sluit zijn ogen en zijn deur  
voor David die hij zo diep krenkt  
dat deze slechts aan bloedwraak denkt.

Abigaïl redt uit de nood.  
Al staat zij aan gevaren bloot,  
zij treedt op ongelijke voet  
vierhonderd mannen tegemoet.

Ze pleit voor vrede met verstand:  
neem nooit het recht in eigen hand,  
want later krijgt een koning spijt  
van blinde overmoedigheid.

Geen tand om tand, geen oog om oog,  
al loopt een ruzie nog zo hoog.  
Abigaïl voorkomt met moed  
dat bloed vergoten wordt om bloed.

God zegent wie met gulle hand  
zijn brood deelt in het schrale land.  
Abigaïl in de woestijn  
mag Gods gezant van vrede zijn.

Thuis viert een dronken Kalebiet  
zijn heerschappij in het gebied.  
Maar later sterft hij bij geval  
zeer tragisch aan een hartaanval.

Abigaïl blijft zeer bemind:  
zij brengt het zelfs tot koningin.  
Het lijkt een sprookje, maar het is  
Gods stem in een geschiedenis.

### **DNP Psalm 103: 1, 5, 7**

Lof aan de HEER voor al zijn zegeningen.  
Prijs Hem, mijn ziel, blijf dankbaar voor Hem zingen.  
Onthoud hoe goed Hij voor je is geweest.  
Hij doet niets liever dan je schuld vergeven.  
Wanneer de dood dreigt, redt de HEER je leven.  
Hij is het die van ziekte je geneest.

Zo kwetsbaar als een grasspriet is ons leven.  
De mens is als een bloem: hij bloeit maar even.  
Hij kan de hitte en de storm niet aan.  
Hoe levendig en sterk hij ook mag ogen,  
het duurt niet lang voordat hij zal verdrogen.  
Daarna weet niemand waar hij heeft gestaan.

De HEER is koning prijs Hem, hemelingen!  
Laat alle engelen zijn lof bezingen.  
Kom, sterke helden, buig je voor Hem neer.  
Laat heel zijn legermacht Hem eer bewijzen.  
De hele schepping moet zijn daden prijzen.  
Prijs Hem, mijn ziel, zing dankbaar voor de HEER.

## Liedboek 939

Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,  
stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij.  
Door golven heen, door storm en nacht  
leidt mij uw hand. U blijft nabij.  
Uw vrede diep, uw liefde groot  
verjaagt mijn angst, verdrijft de dood.  
Mijn vaste rots, mijn fundament,  
U bent de grond waarop ik sta.

U werd een mens, U daalde neer  
in onze pijn en schuld en strijd.  
U droeg de last, verrezen Heer  
die ons van elke vloek bevrijdt:  
U sloeg de zonden aan het kruis  
en brengt ons bij de Vader thuis;  
want door uw bloed, uw levenskracht  
komen wij vrij voor God te staan.

Van eerste kreet tot laatste zucht  
leef ik in U, en U in mij.  
Geen boze macht, geen kwaad gerucht,  
niets is er dat mij van U scheidt.  
Want U regeert, U overwint,  
U neemt mij aan. Ik ben Gods kind.  
Totdat U komt, mij roept voorgoed,  
bent U het doel van mijn bestaan.